

11/09/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธูปัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน พ่อคือเจ้าแห่งคนจน มีเพียงลูกๆผู้ยากจนเท่านั้นที่รับกำมือเดียวของความรู้จากพ่อและกลับมาบังคับท่านทำให้ลูกๆพืดเทียมกับท่าน

คำถาม: ปิศาจได้สร้างอุปสรรคต่างๆของไฟฟูซาโยของรูตราซึ่งเป็นที่ยึดจำกันมาอย่างไร?

คำตอบ: มนุษย์คิดว่าบางที่ปิศาจได้ใส่หยาบทุกประเภทและที่วิวาลงไปในไฟฟูซาโย แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น
เมื่อลูกคนหนึ่งที่มีความหลงตนเองหรือมีลางร้าย นั้นเป็นราวกับว่าได้มีการโยนหยาบ
เมื่อพวกเขาโกรธและพูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ สิ่งเหล่านี้สร้างอุปสรรคที่ใหญ่โตที่สุดในไฟฟูซาโยของรูตรา
ลูกบางคนมีเพื่อนที่ไม่ดีและทำให้ชีวิตของพวกเขาไร้ค่า มาตายบตีพวกเขาอย่างหนักและทำให้พวกเขาหมดสิ้นอำนาจ

โอม ซานติ ลูกๆกำลังนั่งในการจาะระลึกถึงและนั่นราวกับว่าลูกกำลังนั่งในโยคะ
ลูกแต่ละคนรู้ว่าลูกต้องกลับมาหาโอบะธานจากทาโมปะธาน นี่คือการเพียรพยายามที่แผ่ตัว ไม่มีเรื่องของความยิ่งใหญ่ใดในสิ่งนี้
พ่ออยู่อย่างปราศจากความหลงตนเองอย่างยิ่ง ผู้ที่ท่านเข้ามาที่ปราศจากความหลงตนเองด้วยเช่นกัน
ประชาธิปไตยนั้นมีลูกๆมากมายแต่กระนั้นพฤติกรรมของท่านก็เรียบง่ายอย่างยิ่ง เป็นเหมือนกับชายชราอายุที่บ้าน
ได้มีการกล่าวถึงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกันว่า: ท่านปราศจากความหลงตนเอง ท่านนั้นแผ่ตัว
ท่านไม่รู้สิกว่าท่านควรจะมีการโอ้อวดภายนอกที่ยิ่งใหญ่ เมื่อมีการโอ้อวดสิ่งภายนอกกับใครบางคน ทุกคนก็มาเพื่อที่จะรู้เกี่ยวกับบุคคลนั้น
มีการประกาศชื่อเสียงผ่านการโอ้อวดภายนอก พ่อพูดว่า:
ชนบทรณนิยมและประเพณีทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของผู้คนที่มีความสำคัญที่เป็นร่างในยุคเหล็ก ที่นี้ท่านเพียงแต่มาและไปในความเจ็บปวด
บาบาพูดเสมอว่า: ไม่ควรจะมีใครมาที่สถานีเพื่อที่จะต้อนรับพ่อ ไม่ควรจะมีใครมาที่สถานี พ่อพูดว่า: ขอให้พ่ออยู่อย่างแผ่ตัว
เพียงวิธีการนี้เท่านั้นที่มีความสุขสันต์ ผู้คนไม่ได้ใช้เวลาอันเลยที่จะฆ่าบุคคลสำคัญบางคนหรือใครบางคนที่มีการโอ้อวดภายนอก
บาบาสูงสุดเหนือสิ่งใดแต่กระนั้นกิจกรรมของท่านก็เป็นเหมือนผู้ที่ยากจนที่สุด พ่อคือเจ้าแห่งคนจนและท่านมาเพื่อพบกับคนจนเท่านั้น
ผู้ที่มั่งคั่งจะไปพบปะกับผู้ที่มั่งคั่งและมีชื่อเสียงเท่านั้น ผู้เดียวที่รักผู้ที่ยากจน
ผู้ที่มีความเมตตาต่อคนจนและดังนั้นพ่อมีความเมตตาต่อลูกๆที่ยากจนด้วยเช่นกัน
ท่านให้ความรู้หนึ่งกำมือแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถกลับมาบังคับได้ นี่เป็นเรื่องยากสำหรับผู้มั่งคั่งที่จะอยู่ที่นี้
พวกเขาไม่ได้ใส่ใจกับหนทางของความรู้นี้ ผู้ที่มั่งคั่งช่วยเหลือรัฐบาลอย่างมาก พวกเขาไม่โด่งดัง
ที่นั่นชื่อของผู้ที่ให้ท่านอย่างมากได้ถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ที่นี้เมื่อคนจนให้บางสิ่งเป็นทานก็ควรจะมีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์
พวกเขา(เช่นสุดามา)ได้ให้หนึ่งกำมือและได้รับพระราชวังเป็นการตอบแทน พ่อเป็นที่ยึดจำว่าเป็นเจ้าแห่งคนจน ท่านพบปะกับทุกคน
ในขณะที่บุคคลสำคัญจะไม่พบปะกับคนชายเคื่องเทศ อย่างไรก็ตาม ที่นี้มีแต่คนจนเท่านั้น พวกเขาคือผู้ที่จะต้องได้รับการทำให้มั่งคั่ง
พ่อนั้นแผ่ตัว เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อได้เช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรที่แล้ว
สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถที่จะสังเวตตนเองได้ ใช่ หากหนึ่งในพวกเขาส่งให้ชีพบาบาเป็นทายาทของเขา
เขาก็จะแสดงความอัศจรรย์ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างธรรมดา ได้มีการร้องเพลงว่า: ท่านไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงตนเอง
พวกเขาร้องเพลงถึงผู้สร้างผู้ที่มาและห่อตัวในผ้านวม(ผู้เดียวที่นี้อยู่ในร่างของใครคนอื่น)
เพียงแต่มองดูว่าบาบาหนึ่งอยู่ในความหนาวเย็นกับผ้านวมอย่างไร! ไม่มีใครรู้จักพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบาหนึ่งนี้และอธิบาย: โอ ลูกๆของบาร์ต
ใครได้ทำให้ลูกๆกลายเป็นนายแห่งสวรรค์? ภาพของลักษมีและนารายณ์ได้มีการเก็บไว้ที่นี้
ที่นี้ลูกได้รับสมบัติของความรู้ที่ไม่สูญสลายและแล้วลูกก็ได้ให้ท่านสิ่งนั้น ลูกอุทิศร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก
และดังนั้นลูกต้องได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้น แม้กระทั้งในหนทางของความไม่รู้อะไร
ผู้ที่ให้ท่านมากมายได้ใช้ชาติเกิดถัดไปของพวกเขาคือในครอบครัวที่สำคัญ
ที่นี้ลูกอุทิศทุกสิ่งแก่พ่อและดังนั้นลูกจึงใช้ชาติเกิดถัดไปของลูกกับผู้ที่กลับมาบังคับในเวลาสุดท้าย แล้วลูกจะสร้างพระราชวังที่นั่น
โลกก็จะเป็นโลกเดียวกัน สวรรค์ไม่ใช่ที่บางแห่งบนเพดาน! จงถามพวกเขา: พ่อของท่านได้ไปที่ใด? พวกเขาจะพูดว่า
“เขาได้กลายเป็นผู้อาศัยของชาติ” เขาได้บรรลุถึงการหลุดพ้นแล้ว เขาได้ไปสู่สวรรค์แล้ว”
อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกเข้าใจว่ายังไม่มีใครได้รับการหลุดพ้น หรือ การหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนเฝ้าแต่มาและไปจากที่นี้
พวกเขาจากร่างของพวกเขามาและใช้ร่างถัดไปตามกรรมของพวกเขามา พ่ออธิบายนัยสำคัญของการกระทำ
การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ผู้คนทำในอาณาจักรของราวันนั้นเป็นบาป
บัญญัตินั้นเริ่มต้นขึ้นในวัยรุ่น เด็กเล็กๆไม่ได้สะสมบุญ เมื่อเด็กโตขึ้น พ่อแม่ของเขาก็ทำให้เขาใช้ดาบของตณหาราคะ
การกระทำนั้นเป็นบาปด้วย อาณาจักรของมายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวที่รู้อะไร
เวลานี้พ่อสอนลูกๆให้กลับมาบังคับเป็นดวงวิญญาณ
ไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาจะพูดว่าดวงวิญญาณของลูกมีบทบาทที่เต็มสมบูรณ์บนที่ที่อยู่ในนั้น ดวงวิญญาณจากร่างของเขา
ใช้ร่างถัดไปและเล่นบทบาทของเขา เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังผ่านหู เวลานี้ลูกกำลังถูกทำให้เป็นผู้ที่มีการตระหนักรู้ในตนเอง นั่น
ดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ดวงวิญญาณได้พัฒนาศรัทธาและดังนั้นสำคัญที่เป็นร่างก็ได้จบสิ้น นี่คือการบ่งชี้ครั้งแรก
เนื่องจากการมีสำคัญที่เป็นร่างของลูก ก็เลวทั้งหมดจึงติดอยู่กับลูก ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องกลับมาบังคับเป็นดวงวิญญาณ บาบา

พวกเราดวงวิญญาณได้จบสิ้น

84

ละครได้จบสิ้นลงแล้วและเวลานี้เรากำลังจะได้รับชาติเกิดใหม่
ชั้นยาสีไม่มีวันให้ตัวอย่างนี้ ที่นี่ก่อนที่ลูกจะใช้หนังใหม่
ลูกจะทิ้งหนังเก่าและใช้หนังใหม่โดยอัตโนมัติ

และแล้วในสวรรค์ลูกจะทิ้งร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ในเวลาที่ถูกต้อง

นี่คือหนังที่ผูกพันของ 84 ชาติเกิด ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นสิ่งที่น่าเกลียด เมื่อร่างกายน่าเกลียด ดวงวิญญาณก็น่าเกลียดด้วย เมื่อทองคำนั้นจริงแท้ 24
กะรัต เครื่องประดับที่ทามาจากทองคำจึงแท้จริงด้วย ก่อนหน้านั้นไม่ได้อนุญาตให้มีการผสมอัลลอยลงไปในทอง ผู้คนเคยได้รับทองบริสุทธิ์
เหรียญทองเหล่านี้ล้าสมัยมาจากต่างแดน ในต่างแดนพวกเขาไม่มีวันทำเหรียญจากทองแท้ มีการทำเหรียญทองแท้ที่นั่นเท่านั้น
ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ราคาแพงอย่างมากในเวลานี้และดังนั้นพวกเขาจึงต้องผสมอัลลอยลงไปในทองคำ

ลูกได้มีความสุขที่แฝงตัวในหัวใจของลูกว่าลูกจะไปและสร้างพระราชวังทองคำที่นั่น เช่นที่ลูกมีกำแพงหินที่นั่น ดังนั้นลูกจะมีกำแพงทองคำที่นั่น
เราได้กลายเป็นผู้ที่มิเพิกปัญญาและดังนั้นเราจึงสร้างพระราชวังทองคำ สิ่งเก่าๆทุกอย่างจะถูกละทิ้ง ลูกต้องเข้าใจละครนี้ด้วยปัญญาที่ยิ่งใหญ่
ในโลกใหม่ทุกสิ่งนั้นใหม่ สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ง่ายตายอย่างยิ่ง! อ้อชะ หากลูกไม่เข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนี้ จงจดจำด้วยความรักอย่างมาก
เหตุนี้เองบาบาจึงได้อธิบายสิ่งต่างๆที่ลึกซึ้งทั้งหมดนี้ในตอนสุดท้าย ในตอนเริ่มต้นทุกสิ่งที่คุณได้บอกลูกนั้นเรียบง่ายอย่างยิ่ง

ลูกไม่สามารถถามได้ว่าเหตุใดบาบาจึงไม่บอกเราในตอนเริ่มต้นว่าดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ตามละครไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น
ได้เกิดขึ้นอย่างแท้จริงในวิธีการเดียวกันกับวงจรที่แล้ว ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกอย่างแท้จริงเช่นที่ท่านได้ทำมาก่อน

มนุษย์ถูกผูกไว้ในพันธะของละครนี้ ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกเช่นนี้หลังจากหนึ่งวงจร และท่านจะอธิบายแก่ลูกในวิธีการเดียวกันในวงจรถัดไป
จากการที่ได้เห็นรูปธรรมดา(ของบราห์มา) ลูกๆมากมายก็สับสนและเริ่มที่จะพูดสิ่งผิดๆ มายาตบตีแม้กระทั่งลูกๆที่ดีมาก

พวกเขาคิดว่าไม่ว่าพระเจ้าจะเป็นอะไรก็ตาม ท่านต้องไม่มีตัวตน พวกเขาถูกต้อง หากไม่ใช่เพราะผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนแล้ว เธอ และฉัน
จะสามารถอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นต้องการพาหนะอย่างแน่นอน ท่านจะสามารถทำอะไรได้หากไม่มีพาหนะ?

ชีพบบาจะสามารถทำอะไรได้? เพียงเมื่อท่านได้เข้ามาในพาหนะเท่านั้นที่ลูกจะสามารถพบปะกับท่านได้ ลูกพูดว่า “ฉันได้ยินจากท่านเท่านั้น”
หรือ “ฉันเพียงนั่งอยู่กับท่านเท่านั้น” และดังนั้นพาหนะจึงเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน อ้อชะ

จงพยายามที่จะจดจำผู้ที่ไม่มีตัวตนโดยไม่มีผู้ที่มีตัวตน! ลูกจะได้รับความรู้ผ่านแรงบันดาลใจหรือ? ในกรณีนั้นเหตุใดลูกจึงมาหาพ่อ?
บาบานี้ก็พูดว่าลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบบา ชีพบบาพูดว่า: พ่อฉันในร่างธรรมดานี้และสอนลูก

มีความจำเป็นสำหรับการศึกษาอย่างแน่นอน มีลูกที่ดีมากมายมีความหึงหวง โส พวกเขเปิดศูนย์ 2-4 แห่งและพวกเขาก็มีความหลงตนเองจน
พวกเขาเฝ้าแต่พูดสิ่งผิดๆ และบางครั้งก็เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาวา สิ่งที่พวกเขาพูดนั้นไม่ถูกต้องและดังนั้นพวกเขาจึงเสียใจ บาบาพูดว่า:

พ่อจะ(สามารถ)อธิบายโดยปราศจากผู้ที่มีตัวตนได้อย่างไร? ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อกำลังนั่งอยู่ในรูปของครู
พวกเขาทำความเข้าใจพยายามอย่างมากสำหรับคนจน เป็นคนจนที่ได้รับการบริจาคน หากลูกไม่สามารถอธิบายบางสิ่งได้ ก็เพียงแค่พูดว่า: อ้อชะ

ฉันจะถามบาบาและจะบอกให้ท่านทราบ ในปัจจุบันมีช่องว่างมากมายสำหรับความรู้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเฝ้าแต่เข้าใจทุกสิ่ง
แต่ส่วนที่ผ่านไปลูกจะได้ยินประเด็นใหม่ๆ ลูกๆต้องอยู่อย่างปราศจากความหลงตนเองโดยสมบูรณ์ เนื่องจากความหลงตนเองจน

ขยະภายในทั้งหมดจึงออกมาข้างนอก ราวกับว่ามีกำไรขยະ ผู้คนพูดว่าปิศาจได้ใส่สิ่งปฏิกูลลงไปในไฟบูชาญญูของความรู้อย่างรวดเร็ว
พวกเขาคิดว่าบางทีพวกเขาอาจจะใส่มูลวัวหรืออื่นๆลงไปในนั้น

ในความเป็นจริงแล้วมูลวัวที่แท้จริงคือสิ่งไร้ประโยชน์ที่พวกเขาเฝ้าแต่พูดออกมา

พวกเขาโกรธและราวกับว่าพวกเขากำลังใส่มูลวัวลงไปในไฟบูชาญญู

ในขณะที่บางคนกำลังเคลื่อนไหวไปพวกเขาก็ได้มีประสบการณ์ของลางร้ายและได้กลายเป็นลูกกำพร้า

มายาตบตีพวกเขาอย่างหนักและทำให้พวกเขาสิ้นอำนาจทั้งหมด ขณะที่พวกเขากำลังหารายได้ ลางร้ายก็เกิดขึ้นและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าววว่า:
พวกเขาตะลึงงันด้วยความรู้ พวกเขาเริ่มฟังความรู้ พวกเขาพูดเกี่ยวกับความรู้ให้ผู้อื่นได้ฟัง และแล้วด้วยการคบเพื่อนไม่ดี

พวกเขาก็ได้ทำให้ชีวิตของตนเองไร้ค่า พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง มิตรที่ดีพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ
บาบาห้ามลูกอย่างแท้จริง(ในการมีเพื่อนที่ไม่ดี) มายาได้กลายเป็นศัตรูของผู้ที่โด่งดังและเป็นบุคคลสำคัญ

ที่นั่นเนื่องจากไม่ได้รับอาหารที่เป็นยาพิษ ผู้คนจึงอยู่อย่างเต็มไปด้วยต้นหาราคะ และความโกรธ และพวกเขาพูดว่า: ฉันจะฆ่าผู้นี้ พ่อพูดว่า:
ต้นหาราคะคือศัตรูของลูก ลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกพูดว่า ลูกไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข บาบาพูดว่า:

จะมีอุปสรรคมากมายที่ปิศาจสร้างขึ้นโดยปิศาจในไฟบูชาญญูของความรู้นี้ ได้มีอุปสรรคมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น
ประเด็นหลักเป็นประเด็นของความบริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นพ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์

แล้วเหตุใดลูกจึงอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อีกครั้งเล่า? จากตอนเริ่มต้นได้เคยมีการบราเกิดขึ้นเนื่องจากกิเลสนี้ ลูกสาวแม้กระทั่งพูดว่า:
แน่นอนที่เราจะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ ไม่ว่างอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม พ่อ(ทางโลก)ของลูกจะทำอะไร? ทั้งหมดที่เขาจะทำคือทุบตีลูก

หลายต่อหลายคนตายในการบรา พ่อ(ทางโลก)จะไม่ฆ่าลูก แต่แน่นอนที่ลูกจะต้องอดทนกับทั้งหมดนั้น ลูกต้องกลายเป็นมหาวีระ
(นักรบที่เด็ดเดี่ยวเพื่อสิ่งนี้ เพลงเกี่ยวกับชีพชัคตีใช้ให้กับลูก พวกเขาร้องกอดิเทพว่า ‘มหาวีระ’ แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น

เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือมายาและกำลังลบล้างผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน ในวัดดิลาลาลากี้มีจากด้อมบา มีลูกๆในซุ้มเล็กๆด้วย
ลูกๆของมหาวีระคือบราห์มิน สติปัญญาของลูกมีความสับสนมากมาย นี่คือนุสรณ์ของลูกที่ถูกต้อง วัดของลัทธิฮินดูและนารายณ์ก็เป็นอนุสรณ์ด้วย

ผู้คนเฉลิมฉลองการครอบครองของคานธีเพราะเขาได้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาพูดว่า: รากูร (Tagore)
เคยเป็นเช่นนั้นและเขาได้ทำงานที่ดีอย่างแน่นอน พวกเขาได้เขียนชีวประวัติที่ยิ่งใหญ่มากเช่นนั้น! มีหลายต่อหลายฉบับ!

ที่นั่นสติปัญญาของลูกมีความกระจ่างมากที่สุด: ความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก
นี่เป็นสติปัญญาที่เข้าถึงความรู้ทั้งหมด บ้างก็มีสติปัญญาที่กว้างไกล สติปัญญาของผู้อื่นก็น้อยลงไป นี่เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป

นี่คือความรู้ใหม่ซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อที่สามารถให้ลูกได้ เมื่อลูกส่งเวรตนเองแก่พ่อนั้น ท่านก็ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์

พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์และทำความเพียรพยายามอย่างมากกับลูกๆ
ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกๆควรจะสังเวทตนเอง ชีพบาบาไม่มีตัวตน ท่านเป็นผู้ประทาน พวกเขาพูดว่า: ชีพบาบา
นั้นกำลังส่งเงินทองมากมายมาเพื่ออาคารที่กำลังมีการสร้างขึ้น อย่างไรก็ตามพ่อ (ชีพบาบา)
ไม่มีตัวตนและดังนั้นแน่นอนที่พ่อจะต้องให้มีการสร้างสิ่งนั้นผ่านบราห์มา พ่อได้ให้คำสั่งสำหรับการสร้างอาคารสำหรับลูกๆ
พ่อเพียงมาในเวลาอันสั้นเท่านั้น แล้วพ่อจะกลับไปสู่ดินแดนเหนือเสียง (นิพพาน) บาบานั่งที่นั่นและอธิบายนด้วยความรักอย่างมาก!
นี่คือบางสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง: จงละทิ้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เดียว หากลูกปรารถนา
ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง หรือ ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของปวงประชา
สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก ราชาราชินีแต่ละองค์มีปวงประชาในอาณาเขตหลายแสนคน ผู้คนมากมายจะรับฟังความรู้
ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะทำให้ผู้อื่นพดเทียบกับตัวลูกเอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ที่นี่ ลูกรู้ว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาแล้ว
ท่านกำลังอธิบายแก่เราเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว บาบาได้ให้อาณาจักรแก่เรา แต่เราไม่ได้ขโมยสิ่งนั้นไปจากเรา
สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยพ่ายแพ้อย่างไรและลูกต้องกลับมามีชัยชนะอย่างไร ลูกๆมากมายแม้กระทั่งสิ่งนี้
มายาบีบจมูกของพวกเขาไว้ พวกเขาประกาศสิทธิ์ในการหลุดพ้นในชีวิตใน 1
วินาทีและแล้วก็ประกาศสิทธิ์ในชีวิตของปวงพันธุ์ในเวลาทีรวดเร็วเท่ากันด้วย ไม่ได้ใช้เวลานานเลย พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงอยู่อย่างระมัดระวัง!
จงกลายเป็นรูป-บาสน และให้เพชรพลอยของความรู้ปรากฏออกมาจากปากของลูกอยู่เสมอ ลูกไม่ควรแม้แต่จะรับฟังขยะ
ลูกควรพิจารณาว่าผู้ที่พูดสิ่งต่างๆที่เป็นขยะนั้นเป็นศัตรูของลูก การรับฟังสิ่งใดอื่นนอกเหนือจากความรู้คือสิ่งเลวร้าย อัจจะ
ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา
พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงจัดซื้อบทพร่องอันดับแรกของสำนักที่เป็นร่างและกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์
2. จงให้ท่านเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับมาจากพ่อ
กลับมาปราศจากความหลงทะนงตนเช่นพ่อและเพียงให้เพชรพลอยของความรู้ออกมาจากปากของลูกเท่านั้น อย่าได้รับฟังสิ่งชั่วร้ายใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลผู้ที่สะสมทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดและอยู่ในความซาบซึ้งทางจิต
ลูกๆ ทั้งหมดได้รับทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่สิ้นสุดจากบัณฑิตาแล้ว
ลูกได้สะสมทรัพย์ที่มีค่านั้นไว้ในตัวของลูกเองมากเท่าใดก็ตาม
มากเท่านั้นที่ความซาบซึ้งทางจิตจะปรากฏให้เห็นในกิจกรรมของลูกและบนใบหน้าของลูก
และแล้วจะมีประสบการณ์ของการที่ได้สะสมความซาบซึ้งทางจิตเอาไว้ ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตมากเท่าใดก็ตาม
มากตามนั้นที่ประกายของการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลจะปรากฏให้เห็นในทุกการกระทำ เพราะว่าที่ใดที่มีความซาบซึ้ง
ก็จะไม่มีความวิตกกังวลใดเลย หัวใจของผู้ที่เป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลเช่นนี้มีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้คือผู้ร่ำรวยการสอดคล้องของสันสการ์ พร้อมกันกับการร่ำรวยความรู้

*** โอม ขานติ ***